

ת"פ 46877/03/19 - מדינת ישראל נגד פראס עתאמנה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 46877-03-19 מדינת ישראל נ' עתאמנה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פראס עתאמנה

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 10.9.19 בעבירות של **הסגת גבול**, בהתאם לסעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **איומים**, בהתאם לסעיף 192 לחוק **והטרדה באמצעות מתקן בזק**, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, המחזיק שני אישומים, במועד הרלוונטי הייתה המתלוננת, א.כ. קטינה כבת 15. הנאשם התגורר בשכנות למתלוננת בכפר ריינה, וביניהם הייתה היכרות מוקדמת.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 9.3.19, סמוך לשעה 3:30 לפנות בוקר, הגיע הנאשם לחצר בית המתלוננת בסמוך לחלון חדרה. הנאשם הסיג גבול בכך שפתח את תריסי החלון וכן את הזכוכית, ולאחר מכן הכניס את פלג גופו העליון לחלל החדר ונגע בראשה של המתלוננת. המתלוננת ניעורה משנתה בבהלה, והנאשם תפס בידה השמאלית והחזיק בה תוך שהוא אומר לה שהוא לא הולך עד שיקבל ממנה נשיקה. המתלוננת השתחררה מידו ואמרה לו כי היא הולכת לקרוא להוריה, והנאשם אמר לה: "את שלי ואם תתחתי עם מישהו אחר אני יורה בך", וכי הוא אוהב אותה. המתלוננת אמרה לנאשם כי אינה אוהבת אותו וביקשה שיצא. הנאשם התרגז והמתלוננת יצאה מן החדר ואז שבה אל החדר באמרה כי הוריה התעוררו והם מגיעים, וניגשה לסגור את החלון. משהבחין הנאשם בכך שהורי המתלוננת אינם מגיעים וכי בכוונת המתלוננת לסגור את החלון, קפץ וסגר את החלון. המתלוננת אמרה לנאשם כי בכוונתה להתקשר, וכשהנאשם ניסה לברר אם בכוונתה להתקשר לחבר שלה אמר לה: "לא משנה למי את מתקשרת, כל מי שבא אני יורה בו." המתלוננת ניגשה להעיר את הוריה והנאשם נמלט מהמקום.

בהתאם לאישום השני, הנאשם התקשר במהלך עשרים יום עובר למועד הנ"ל, אל מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת, מספר רב של שיחות, אשר לא נענו על-ידי המתלוננת, ובכך הטרידה.

3. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הורשע, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. סוכם כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי, יכלול נטילת אחריות והבעת צער, יעתרו הצדדים להטלת עונש של 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות-דעת הממונה. עוד סוכם כי ככל שהתסקיר לא יהיה חיובי, יטענו הצדדים באופן חפשי.

תסקירי שירות המבחן

4. **שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ להטיל עליו עונש של עבודות שירות לצד פיצוי לנפגעת העבירה.**

5. **על-פי התסקיר מיום 13.12.19**, הנאשם בן 23, רווק המתגורר עם הוריו בריינה. סיים 9 שנות לימוד בלבד, לאחר שהביע חוסר עניין בלימודים ורצה ללמוד ולחיות חיים עצמאיים. מגיל 15 החל לעבוד כשכיר בתחום הבניין, ומאז עובד באופן בלתי רציף בתחום זה. הנאשם הוא הבכור מבין 5 ילדים בגילאים 10-20, כולם רווקים המתגוררים בבית ההורים, ולדבריו ללא מעורבות בפלילים. האב בן 47, עובד כפועל בתחום הבניין. הנאשם תיאר אותו כאדם נוקשה בחינוכו, סמכותי ומציב גבולות ברורים להתנהגות ילדיו. האם בת 42, עקרת בית, ונחווית על ידי הנאשם כאם מגוננת וחמה המסורה לגידול ילדיה, ולו יחסי קרבה עמה.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. לחובתו שתי הרשעות בתחום התעבורה, האחרונה מיום 12.12.17 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב הנסיעה, נסיעה במהירות מעל המותר, נהיגה בשכרות, חבלה של ממש, ונהיגה ללא רישיון - אשר בוצעו בשנת 2011.

הנאשם שלל קשרים חברתיים שוליים, אך ציין כי החל לצרוך אלכוהול בגיל 19, באופן מבוקר לדבריו, וכן כי משתמש באופן ספורדי בחשיש, לשם תחושת הנאה ורוגע. מזה שנה אינו משתמש בסמים ומצהיר על ניקיון. הנאשם שלל צורך בטיפול על רקע זה.

מבדיקת שתי שנערכה לנאשם בהתראה קצרה התגלו שרידי סם. בשיחה נוספת שקיים שירות המבחן עם הנאשם לאחר מכן, מסר כי השתמש בסמים בפעם האחרונה בחודש נובמבר 2019, הוא אינו סובל מבעייתיות בתחום זה ואינו זקוק לטיפול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מודע למצבו ולהשלכות השימוש בסמים על התנהלותו.

בהתייחס למתלוננת מסר הנאשם כי הוא מכיר אותה כשכנה, ולדבריו לא ידע את גילה. מאז האירוע, לדבריו, אינו מצוי עמה בקשר. הנאשם הכיר בכך כי נכח בסמוך לחלונה של המתלוננת, אך הכחיש מעורבותו בעבירות המתוארות באישום הראשון. לדבריו, לא ידע כי הוא עומד בסמוך לחלון חדרה,

והמתין במקום להסעה שלו לעבודה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהגותו, נוטה למזער מחומרת מעשיו ונעדר תובנה באשר להתנהגותו ולפגיעה במתלוננת.

בשיחת טלפון שקיים שירות המבחן עם אביה של המתלוננת, נמסר כי המשפחות מכירות על רקע יחסי השכנות, לא היו אירועים חריגים קודמים בין המשפחות, נערכה סולחה שלא בכתב, והתלונה נגד הנאשם בוטלה, בתנאי שיתרחק מהמשפחה וימנע מקיום כל קשר עם המתלוננת. לדברי האב, האירוע השפיע רבות על מצבה הנפשי והרגשי של המתלוננת, אשר חווה לאורך תקופה ארוכה חרדות, נמנעת מיציאה מהבית לבדה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתאפיין במאפיינים של גיל ההתבגרות כגון צורך בריגושים, בחינת גבולות, קושי בוויסות דחפים ובהצבת גבולות פנימיים. הנאשם זוכה לתמיכה מצד משפחתו. התייחסותו של הנאשם לתכנים התאפיינה בקונקרטיות ושטחיות, קושי בהבעה עצמית, הימנעות מהתמודדות עם תכנים רגשיים מורכבים והעדר תובנה למעשים. שירות המבחן התרשם גם כי הנאשם נוטה להתנהגות שולית, הבאה לידי ביטוי הן בביצוע העבירות והן בצריכת סמים. שירות המבחן סבר כי יתקשה לשלול את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, ובהעדר הבעת נזקקות טיפולית ובהינתן הכחשתו של הנאשם בדבר השימוש בסמים וקיומם של דפוסי התנהגות בעייתיים, נמנע מלתת המלצה טיפולית בעניינו.

6. לבקשת הנאשם, ועל אף התנגדות המאשימה, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים, ולבחון מחדש את עמדת הנאשם, אשר הצהיר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, בניגוד לדברים שנרשמו מפיו בתסקיר הראשון. **בתסקיר סופי מיום 4.3.2020** נמסר כי בתקופת הדחייה, זומן הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן, התייחס לתכנים שעלו בשיחה באופן קונקרטי ושטחי, והתקשה להביע את עצמו. בהתייחסו לעבירות, הפעם הנאשם הודה במתואר, והסביר כי חש נבוך במפגש הקודם. שירות המבחן הדגיש כי המדובר בהודאה קוגניטיבית הצהרתית, ללא יכולת לבחינה עצמית, להעמקה ולהבנת המניעים, והנאשם לא אפשר לקצינת המבחן להבין את השתלשלות הנסיבות ואת ביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את חומרת המעשים, ממזער מחומרתם, ונמנע מהתבוננות על התנהלותו ועל השלכותיה. הנאשם נוטה להתמודד עם קשיים רגשיים בחייו בדרך של רציונליזציה, מתקשה להתמודד עם רגשות דחייה מצד האחר, נוטה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית, לצד קושי להפריד בין צרכיו ובין צרכי האחר.

נוכח התייחסותו המצומצמת של הנאשם, התקשה שירות המבחן להעמיק את האבחון, ומסר כי עמדותיו של הנאשם מעידות על חוסר בשלות להליך טיפולי, והנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית. הנאשם שלל בעייתיות בצריכת חומרים ממכרים, והצהיר כי מאז הבדיקה האחרונה אינו צורך סמים. הוא זומן לבדיקה שהצביעה על ניקיון משרידי סם.

בשיחה נוספת שערך שירות המבחן עם אביה של המתלוננת נמסר כי לא היו אירועים נוספים וכי אין קשר בין הנאשם ובין המתלוננת ומשפחתה.

נוכח הודאתו הפורמאלית של הנאשם, ההערכה כי ההליך הפלילי הציב לנאשם גבול ברור, ולאור תחושות הבושה שהנאשם ביטא, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה בדרך של עבודות שירות בצירוף פיצוי כספי.

טיעונים לעונש

ביום 9.3.20 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב והשלים אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בע"פ.

טיעוני ב"כ המאשימה

7.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וביקש להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי-תחתון של המתחם לו טען, בדמות עונש מאסר בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות. נטען, כי המתחם לו טוענת המאשימה מתבסס על נסיבות ביצוע העבירות שבוצעו על רקע יחסו האובססיבי של הנאשם למתלוננת, שהייתה בת 15 בלבד בשעת ביצוע העבירות. המעשים פגעו בשלוות נפשה, בפרטיותה ובביטחונה האישי של המתלוננת.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם התרשמות שירות המבחן בעניינו שלילית, כאשר הנאשם תחילה הכחיש את המיוחס לו ולאחר מכן עבר למסור הודאה הצהרתית במעשים, ללא הבנת הפסול שבמעשים וללא יכולת לבחון אותם באופן מעמיק. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ושירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית. הנאשם תחילה נמצא כמי שעושה שימוש בסמים ולאחר מכן נתן בדיקה נקיה, אך התסקיר ברובו עדיין שלילי.

טיעוני ב"כ הנאשם

8.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על-תנאי ועד למאסר קצר בעבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם עונש של 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות. טען כי הנאשם נטל אחריות למעשיו, הן בפני בית-המשפט והן בפני שירות המבחן, כי אין לראות בהודאתו משום הודאה פורמאלית בלבד. הנאשם הודה בפני שירות המבחן כי צרך סמים בעבר, בנסיבות חברתיות, ובהמשך מסר בדיקת שתן נקיה. הנאשם אמנם לא הביע נזקקות טיפולית, אולם מדובר בעבירה שבוצעה על רקע התנהגות ילדותית, ולא על רקע עברייני, כך שהנאשם אינו רואה עצמו כמי שזקוק לטיפול. ממילא אין מדובר במי שזקוק לטיפול על רקע התמכרות לחומרים. אמנם, הנאשם באותה תקופה נהג באובססיות אל המתלוננת, אולם מאז האירוע לא יצר עמה קשר כלל. הנאשם הורתע על ידי ההליך הפלילי ודי בכך. הנאשם שהה במשך 16 ימים במעצר מאחורי סורג ובריח, ובמשך תקופה ממושכת שהה במעצר בית בהרחקה מכפרו, ומאז שוחרר לא הפר את תנאי השחרור.

דברי הנאשם

9. הנאשם הביע התנצלות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

10. העבירות אותן ביצע הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על בטחונה של המתלוננת בפועל, ועל תחושת הביטחון האישי שלה, שלמות גופה, יכולתה לנהל שגרת חיים ללא חשש פרטיותה וכבודה.

לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אך הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. הנאשם הטיל פחד על המתלוננת, נערה בת 15 בלבד, במילותיו ובמעשיו. עבירת האיומים לוותה בהסגת גבול, שבוצעה בנסיבות מחמירות, בכך שכללו חדירה באישון לילה אל תוך חדר השינה של המתלוננת, אשר ישנה, ואזי ניעורה ומצאה את הנאשם פולש לחדר. הנאשם חדר לחדר דרך החלון, בכך שהכניס את פלג גופו העליון פנימה, ונגע בראשה של המתלוננת. המעשה החמור כשלעצמו, כלל גם בהמשך תפיסה בידה של הנערה, תוך כדי שישנה במיטתה, דרישה לקבל ממנה נשיקה אחרת לא ילך לדרכו, והשמעת אמירות מאיימות לקטול את חייה ואחרים. הנאשם לא שעה לבקשתה של המתלוננת לעזוב את המקום, גם כשאמרה לו כי תקרא להוריה או תתקשר לאחר, וגם העובדה כי אמרה לו שאינה אוהבת אותו לא סייעה לה. רק כשהלכה המתלוננת לקרוא להוריה, עזב נאשם את המקום.

מדובר במעשה המעיד על תכנון ועל תעוזה, על כפיה וכפייתיות, ועל מימד של אלימות. אין להתבלבל בין מעשיו של הנאשם לבין מעשי חיזור רומנטי, שעה שמעשים אלה נעשו למורת רוחה ועל אף התנגדותה של הנערה, וכללו פלישה לביתה - מבצרה, ולחדרה הפרטי בשעות לילה, ולוו באיומים אלימים להרוג את הנערה אם לא תיעתר לחיזור המעוות.

המעשה החריג והמזיק נעשה לאחר תקופה של כעשרים יום בה הנאשם הטריד את המתלוננת בשיחות טלפון רבות שלא נענו על ידה.

יש להביא בחשבון את גילה הצעיר של המתלוננת, שהייתה בת 15 בלבד בשעת ביצוע העבירות, וכן את פער הגילאים בינה ובין הנאשם, שהיה בן 22 בשעת ביצוע העבירות.

נהיר כי המעשים בוצעו על רקע רומנטי ומתוך תפיסות מעוותות ביחס לטיבן של מערכות יחסים, אשר במצב הרגיל, צריכות להיות מבוססות על עניין הדדי. לא ניתן לקבל את טענת הסנגור, שתיאר את האירוע כהתנהגות ילדותית. מדובר בהתנהגות תקיפה שנעדרת כל חן ילדותי, אף לא מלווה גם היום בחרטה בוגרת של הנאשם. אחד

מדובר במעשים הפוגעים בצורה קשה ובזוהר בכבודה של המתלוננת, בפרטיותה, באוטונומיה שלה ובשלוות נפשה.

בין הנאשם לבין המתלוננת שררה, עובר לאירועים, היכרות רחוקה המבוססת על יחסי שכנות. עניין זה יש בו מידה קלושה של משקל לקולא, יחסית לפלישה זרה שהייתה נעשית ע"י אדם זר למתלוננת לחלוטין. עוד לקולא ניתן לציין את הימנעותו של הנאשם מלהיכנס את תוך החדר כניסה מלאה, שכן פלג גופו העליון חדר לחדר דרך החלון, בעוד שרגליו נשארו מחוץ לבית. אילו נכנס אל תוך החדר במלוא הגוף היה הדבר מהווה עבירת התפרצות חמורה.

תסקיר המבחן תיעד נזק שנגרם למתלוננת. קביעה זו מבוססת על שיחה עם אביה של המתלוננת, שדיווח כי המתלוננת סובלת מחרדה בעקבות האירוע, מתקשה לצאת מהבית לבדה, וכי האירוע השפיע על מצבה הרגשי והנפשי.

מדובר בהתנהגות אשר עלולה בנסיבותיה לגרום לנזק נפשי חריף ולטראומה לקורבן העבירה.

לטובת הנאשם ניתן לזקוף את הדיווחים כי מאז האירוע נמנע הנאשם מכל קשר עם המתלוננת ומשפחתה, וכי בין המשפחות נרקם הסכם שכלל ביטול תלונה.

ניתן לסכם ולומר כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הנה במקרה זה משמעותית.

מדיניות הענישה

12. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות דומות, מעלה כי הוטלו עונשים מגוונים, החל ממאסר על תנאי ועד מאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה.

עמוד 6

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות**. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם.

ב. רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.19), שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות, כלפי בת זוג לשעבר, לתקופה של חודשיים. האיומים היו איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכושה ואף איים לרצוח אותה. בית-משפט השלום קבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. עפ"ג (מח' מרכז) 1608-01-08 **עלאונה נ' מדינת ישראל** (30.4.08), דובר במערער אשר איים על עובד סוציאלי בהיותו אסיר בכלא **והוטל עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, ו-10 חודשי מאסר על-תנאי**.

מדובר בפסק-דין ותיק אשר עוסק בנסיבות שונות מן הנסיבות בעניין דנן.

ד. ת"פ (פ"ת) 3920/07 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (1.4.08) - הנאשם, ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות איומים, הטרדה והפרת הוראה חוקית, ביחס לפרודתו ובניגוד לצו הגנה שניתן נגדו. **הוטלו 7 חודשי מאסר ו-7 חודשי מאסר על-תנאי**.

פסק-דין זה אף הוא פסק-דין ותיק שניתן לפני תיקון 113 לחוק העונשין, ואינו יכול ללמד על מדיניות ענישה נוהגת עדכנית.

13. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ש) 13327-12-16 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ג'ורנו** (11.9.17), פסק-דין שניתן על-ידי הח"מ, שם דובר בנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג ובאיומים, ללא עבר מכביד, ותסקיר שירות המבחן לא כלל המלצה טיפולית. קבעתי **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ומשיקולים הקשורים בעיקר לטובת התא המשפחתי, הסתפקתי בהטלת עונש מאסר על-תנאי**.

והתחייבות. יצוין כי נסיבות אותו מקרה, שם דובר על מריבה בין בני זוג, שונים, ופחותים בחומרתם מהמקרה שכאן.

ב. ת"פ (חדרה) 43821-08-14 **מדינת ישראל נ' הדר עמרני** (4.12.16), שם הנאשמת, בת 24 וללא עבר פלילי, איימה על שכנתה ותקפה אותה במכה לראשה, על רקע סכסוך שכנים. **בית המשפט נמנע מהרשעתה בדין והטיל עליו צו של"צ והתחייבות.**

ג. ת"פ (ק"ג) 50288-08-15 **מדינת ישראל נ' כפיר דהן** (3.3.19), הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הורשע בעבירה של הסגת גבול, ולחובתו עמד עונש מאסר בר הפעלה. המלצת שירות המבחן הייתה שלילית. בית-המשפט ציין כי ההכרעה בעניינו קשה, שכן לחובתו עבר מכביד וענישה מותנית, ואולם מדובר בעבירה קלה, יחסית, של הסגת גבול. בית-המשפט **האריך את המאסר על-תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם והטיל עליו קנס כספי.**

ד. ת"פ (רמ') 21771-12-13 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' עוז זיטון** (10.12.14) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, במסגרת חמישה אישומים, אותן ביצע כלפי בת זוג לשעבר וכלפי עמיתה לעבודה. לנאשם לא היה עבר פלילי, הוא נטל אחריות אך לא הפנים את חומרת המעשים, ניתק קשר עם המתלוננת, ולא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית מצד שירות המבחן. **הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.**

ה. ת"פ (ת"א-יפו) **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.9.18) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים, כלפי אשתו לשעבר. לנאשם לא היה עבר פלילי, והמלצתו של שירות המבחן לא כללה המלצה טיפולית. **הוטלו עונש מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות.**

ו. ת"פ (ת"א) 21210-01-18 **מדינת ישראל נ' אורן דבוש** (29.10.19), הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוגו בנפרד. נקבע כי **מתחם העונש נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, והוטלו מאסר על-תנאי וצו מבחן.**

ז. עפ"ג (ת"א) 41867-01-17 **שבי נ' מדינת ישראל** (27.3.17), עונשו של המערער, אשר הורשע בתקיפה של בת זוגו, איומים כלפי חברה והיזק בזדון, הועמד על **חודש אחד (במקום שלושה) של מאסר לריצוי בעבודות שירות, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.**

14. בהתחשב בכך שמדובר במסכת ממושכת יחסית, של הטרדות טלפוניות, שהתרחשו במשך תקופה של כ-20 ימים עובר לאירוע המתואר באישום הראשון, ובהתחשב בכך שעבירות האיומים והסגת הגבול נעברו במסגרת אירוע יחיד שלא נשנה, אתיחס למעשים כאל אירוע אחד, ואקבע מתחם עונש

הולם אחיד לכלל עבירות כתב האישום.

לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו החמורות של כתב האישום, מקובלת עלי באופן כללי עמדתה של המאשימה על כך שמתחם הענישה מתחיל במקרה זה במאסר קצר בפועל, שניתן לרצותו בעבודות שרות. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של שלושה חודשים של מאסר בעבודות שרות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

15. הנאשם בן 23, רווק המתגורר עם הוריו. את העבירות ביצע בהיותו בן 22, כלפי מתלוננת שהנה כאמור שכנתו, קטינה בת 15. מאז ביצוע העבירות אין בין הנאשם ובין המתלוננת קשר והוא נמנע מיצירת קשר ומקרבה עמה.

הנאשם נטול עבר פלילי. לחובתו שתי הרשעות תעבורה, אחת מהן משנת 2017 בגין תאונת דרכים לה גרם עת נהג בשכרות ובלא רישיון, ובה נפגע אדם, אשר התרחשה בשנת 2011.

הנאשם הודה במעשים ונטל אחריות, ואולם זאת רק באופן חלקי ובשלב מאוחר. גישתו של הנאשם לעבירה, כפי שהובעה בתסקיר הראשון, הנה גישה שנעדרת כל אחריות או חרטה.

כאמור, המאשימה התחייבה, במסגרת הסדר הטיעון, כי אם התסקיר היה חיובי, אזי תסתפק היא בעתירה לעונש מאסר של 45 יום בעבודות שרות.

מקובלת עלי עמדת המאשימה כי התסקירים שהתקבלו לגבי הנאשם אינם חיוביים, וכי לפיכך המאשימה משוחררת מהתחייבותה, וכי אין מניעה מהצגת עמדה עונשית מחמירה לעונש.

הסדר הטיעון, שבמסגרתו התחייבה המאשימה לעמדה עונשית מקילה במקרה של תסקיר חיובי, משקף תפיסה שיקומית ומתן הזדמנות לנאשם צעיר, אילו רק גילה חרטה, אילו התמסר לטיפול, ואילו ניתן היה להניח כי לא צפויה מפניו מסוכנות להתנהגות דומה. אילו כך נהג, ניתן היה לחרוג לגבי הנאשם ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

הנאשם נמצא בפני שירות המבחן, בתסקיר הראשון, כמי שמכחיש את מעורבותו באירוע שבאישום הראשון, וגם בתסקיר השני, על אף שהפעם הודה, נמצא כממזער את אחריותו ואינו מתאים לטיפול.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא נוהג לעשות שימוש אקראי בחשיש ובאלכוהול, אך לא הביע כל נזקקות טיפולית בתחום זה, וטען כי הפסיק את השימוש בכוחות עצמו. לאחר שזומן לבדיקת שתן בהתראה קצרה, נמצאו בבדיקה שרידי סם. בבדיקה נוספת מאוחרת שבוצעה, ועל רקע דיווחו של הנאשם כי הפסיק את השימוש

בסם, נמצאה הבדיקה נקייה משרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתאפיין בקושי בוויסות דחפים ובהצבת גבולות פנימיים, הוא נוטה להתנהגות אימפולסיבית, התייחסותו לעבירות מצמצמת ושטחית והוא מתקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ולהתמודד עם תכנים רגשיים.

בשל חוסר בשלות להליך טיפולי, והעדר עניין בטיפול מצד הנאשם, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו כאמור.

לטובת הנאשם יש לזקוף את החיסכון בזמן ציבורי כמו גם את ביטול הצורך בהעדת המתלוננת.

הנאשם שהה במעצר מיום 10.3.19 ועד ליום 25.3.19, מאז שוחרר בתנאים מגבילים עליהם הקפיד.

16. יצוין כי שירות המבחן קיים שתי שיחות טלפון עם אביה של המתלוננת, באמצעותו הובא בפניי כי אכן, אין עוד קשר בין הנאשם ובין המתלוננת, בין המשפחות נערכה סולחה (שאינה בכתב) והיחסים כיום תקינים. אמנם מדובר בנזקים משמעותיים למתלוננת, ואולם ניתן

לראות באמור משום מאמץ מצד הנאשם לתקן את תוצאות העבירה.

17. פסיקת עונש המצוי ברף התחתון של המתחם שמורה על-פי רוב למי שנוטל אחריות מלאה, מבטא הפנמה והבנה לפסול הטמון שבמעשים, משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, וקיימות בעניינו נסיבות מקלות נוספות. בנסיבות העניין, כאשר לא הונחה בפניי חוות-דעת חיובית של שירות המבחן, עם המלצות שיש בהן כדי להפחית סיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד, איני סבורה כי ניתן להלום את חומרת המעשים בהטלת ענישה בתחתית המתם העונשי. אמנם מדובר בנאשם צעיר, נטול עבר פלילי (למעט אותו עבר תעבורתי שצוין), ששמר על תנאי השחרור ולא הסתבך מאז בעבירות נוספות; ואולם, חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, והנתונים השליליים שבתסקיר מחייבים ענישה הקרובה לחלקו הבינוני של מתחם הענישה.

18. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות והתקבלה בעניינו חוות-דעת חיובית.

סוף דבר

19. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע במועצה המקומית כפר כנא, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18/10/2020 (התאריך נקבע עפ"י בקשתו, לאור העובדה כי

התאריך המומלץ חלף זה מכבר). ביום ההתייצבות על הנאשם להתייצב במפקדת גוש צפון של הממונה על עבודות השרות בשדרות הציונות 14 בטבריה לא יאחר מהשעה 08:30.

ב"כ הנאשם יתאם עם הממונה על עבודות השרות את המועד ויוודא כי הוא מתאים למסגרת עבודות השרות בטרם התייצבות.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירות איומים או הטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוג או בת זוג לשעבר.

ג. קנס בסך 500 ש"ח או יומיים מאסר תמורתו, שירוצו במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה. סכום הקנס יופקד בתוך 90 ימים מהיום בקופת בית-המשפט.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת. סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים. תשלום ראשון עד יום 10/9/2020 ובכל 10 לחודש, באמצעות תשלום לבית המשפט ע"י שוברים.

הפיצוי יועבר למתלוננת עפ"י פרטים שהמאשימה תעדכן ישירות למזכירות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, במעמד הצדדים.